

Sygn. akt IX W 3436/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: sekr. sąd. Jolanta Jarmolowicz

w obecności oskarżyciela publ. M. W.

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 r., 22 stycznia i 14 maja 2014 r., sprawy

M. K.

syna M. i H. z domu D.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że :

w dniu 19 marca 2013r. w O. przy ul. (...) posiadał bez wymaganej rejestracji broń w postaci rewolweru alarmowego (...), pistoletu pneumatycznego (...) oraz pistoletu pneumatycznego (...),

-tj. o czyn z art. 51 ust. 1 w zw. z art. 4 ust.1pkt.1 ustawy o broni i amunicji,

ORZEKA:

I. obwinionego **M. K. uniewinnia** od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. na podstawie 230 § 2 kpk w zw. z art. 44 § 5 kpw orzeka zwrot obwinionemu dowodów rzeczowych w postaci rewolweru alarmowego (...) z kaburą i nasadką do wystrzeliwania rac, pistoletu pneumatycznego B. nr (...) i pistoletu pneumatycznego (...) nr (...) z kaburą zapisanych pod pozycją (...)księgi przechowywanych przedmiotów (...) Sądu Rejonowego w Olsztynie oraz pudełka z pociskami do wiatrówki znajdującymi się na k. 150 akt sprawy;

III. na podstawie art. 118 § 2 kpw koszty postępowania przenosi na Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

M. K. został obwiniony o to, że w dniu 19 marca 2013 r. w O. przy ul. (...) posiadał bez wymaganej rejestracji broń w postaci rewolweru alarmowego (...), pistoletu pneumatycznego (...) oraz pistoletu pneumatycznego (...), to jest o wykroczenie z art. 51 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o broni i amunicji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. w nieustalonym dokładnie czasie nabył od A. L. za pośrednictwem portalu internetowego (...) trzy jednostki broni: rewolwer alarmowy (...), pistolet pneumatyczny (...) oraz pistolet pneumatyczny (...). W opisie aukcji jednoznacznie wskazano, że broń ta nie jest objęta obowiązkiem rejestracji. Nadto, z jej treści wynikało, iż legalność posiadania wymienionych rodzajów broni nie jest uzależniona od uzyskania pozwolenia.

Komenda Policji w R. prowadziła postępowanie przygotowawcze w sprawie posiadania broni przez A. L. w R. w dniu 10.01.2013 r. W toku postępowania, na skutek wykonanych czynności procesowych, zabezpieczono w dniu 19.03.2013 r. wymienioną wyżej broń w domu M. K. w O., przy ul. (...).

Ze względu na treść opinii wydanej przez biegłego z zakresu broni i balistyki, R. Ś., z której to wynikało, iż posiadanie przedmiotowej broni przez obwinionego bez jej rejestracji jest wykroczeniem, przesłano wyłączone materiały do Komendy Miejskiej Policji w O. z wnioskiem o przeprowadzenie postępowania o czyn z art. 51 ust. 1 ustawy o broni i amunicji.

(dowody: protokół przeszukania z dnia 19.03.2013 r. – k. 7 – 9v; zeznania świadka K. K. – k. 12 – 12v; dokumentacja fotograficzna – k. 18; opinia biegłego z dnia 24.06.2013 r. – k. 19 – 26; postanowienie o wyłączeniu materiałów śledztwa do odrębnego postępowania z dnia 27.08.2013 r. – k. 4; wyjaśnienia obwinionego – k. 31, zeznania świadka K. P. – k. 69v)

We wskazanej wyżej opinii biegły podał, iż rewolwer alarmowy (...) jest bronią palną w rozumieniu ustawy o broni i amunicji. Został on przystosowany do amunicji typu „long”. Nadto biegły stwierdził, że rewolwer ten można posiadać bez pozwolenia na broń.

Natomiast odnośnie pistoletu (...) wskazał, że nie jest on bronią palną w rozumieniu przywołanej poprzednio ustawy. Biegły podniósł ponadto, iż broń tę przystosowano do strzelania pociskami 4, 5 mm różnych typów, w tym kulkami miedzianymi, stalowymi, ołowianymi oraz pociskami typu (...) wykonanymi z różnych materiałów. Zaznaczył przy tym, że w komplecie powinny być dwa magazynki wiankowe, natomiast przy dowodowym egzemplarzu znajdował się jeden, załadowany czterema pociskami. Przy czym, według biegłego pocisków tych nie można było zidentyfikować jako amunicji fabrycznej, gdyż nie posiadały oznaczeń producenta. W celu zaś stwierdzenia, czy przedmiotowa broń stanowi „broń pneumatyczną” w rozumieniu odpowiadającym przytoczonej ustawie, to jest czy pociski opuszczające lufę tejże broni mają energię kinetyczną większą niż 17 J, biegły przeprowadził badania na specjalnym stanowisku laboratoryjnym Akademii (...) w G. przy wykorzystaniu wahadła balistycznego z bramkami elektronicznymi umieszczonymi 100 mm od siebie, połączonymi z oscyloskopem elektronicznym, używając rzeczonych pocisków dowodowych. Na podstawie tych badań ustalił, iż energia wylotowa pocisku w badanym pistolecie wynosi 15, 94 J, toteż pistolet (...) nie stanowi broni pneumatycznej w rozumieniu przytoczonej wyżej ustawy. Jednocześnie biegły zaznaczył, że użycie innego rodzaju pocisków niż dowodowe (w tym miejscu podał przykład kulki o średnicy 4, 5 mm wykonanej z różnego rodzaju metali) może to zmienić. Na potwierdzenie postawionej tezy wskazał, iż użycie lżejszych pocisków „wyrzucanych” z lufy na skutek tego samego impulsu ciśnienia CO₂ z prędkością tylko nieco większą niż obliczona wyżej, spowoduje uzyskanie energii kinetycznej powyżej 17 J. Nadto uznał, że zmieniając pocisk na znacznie cięższy, np. całkowicie ołowiany o masie 1 g, mimo pewnego zmniejszenia prędkości początkowej, uzyskuje się również przekroczenie energii wylotowej 17 J. Czyniąc powyższe uwagi, biegły powołał się na swoje bogate doświadczenie zawodowe. W konsekwencji poczynionych założeń wskazał, odwołując się do treści art. 9 ust. 4 oraz art. 13 ust. 1 ustawy o broni i amunicji, iż w jego ocenie w sytuacji, gdy energia wylotowa dla niektórych rodzajów pocisków jest bliska 17 J, jak w przedmiotowym przypadku, a dla niektórych większa niż 17 J, posiadacz takiej broni powinien zarejestrować ją jako „pneumatyczną” w Komendzie Powiatowej Policji (równorzędnej) właściwej dla miejsca zamieszkania.

Jeśli chodzi natomiast o pistolet (...), to w ocenie biegłego nie jest on bronią palną. Z uwagi zaś na to, iż w przypadku tej broni strzał dokonuje się w wyniku parcia na pocisk sprężonego powietrza, biegły stwierdził, że stanowi ona broń pneumatyczną i to w rozumieniu ustawy o broni i amunicji. Przy czym biegły podniósł, opierając się o doświadczenia z własnym egzemplarzem identycznego (...) oraz wielokrotne badania tego rodzaju pistoletu wykonywane na prośbę prokuratury oraz sądu, iż uzyskiwał wyniki energii wylotowej większe niż 17 J dla każdego rodzaju pocisków (...). Zaznaczył nadto, że dla niektórych pocisków energia ta wynosiła prawie 30 J. Jednocześnie przyznał, iż nie przeprowadził badań przedmiotowego pistoletu marki (...) z uwagi na brak w materiale dowodowym amunicji, którą mogłyby posługiwać się obwiniony, a użycie przez biegłego amunicji własnej mogłoby zostać zakwestionowane. Co więcej, wskazał, powołując się na brzmienie art. 9 ust. 4 i art. 13 ust. 1 ustawy o broni i amunicji, iż dla tego rodzaju broni wymagana jest karta rejestracyjna właściwa dla broni pneumatycznej założona w Komendzie Powiatowej

Policji (równorzędnej). Biegły podał przy tym, że posiadany przez niego pistolet, identyczny jak dowodowy, jest zarejestrowany w Komendzie Powiatowej Policji w W..

(dowód: opinia biegłego z dnia 24.06.2013 r. – k. 19 – 26; uzupełniająca opinia ustna – k. 91 – 92)

Z uwagi na fakt, iż powyższa opinia biegłego okazała się o tyle niepełna, że została wykonana po zbadaniu energii kinetycznej jedynie pistoletu (...) i to przy użyciu jednego rodzaju pocisków oraz nie przeprowadzono badania pistoletu marki (...), w sprawie zasięgnięto opinii instytutu badawczego Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji w W. z zakresu badania broni i balistyki.

W opinii instytutu wskazano, iż w wyniku badań strzelaniem z pistoletu pneumatycznego B. (...) (...)nr (...) przeprowadzonych przy użyciu pocisków różnego rodzaju (jak na k. 163) przeznaczonych do broni pneumatycznej stwierdzono, że średnia prędkość wylotowa wystrzeliwanych pocisków wynosi od 92,18 m/s do 109,45 m/s, a średnia energia wylotowa wystrzeliwanych pocisków wynosi odpowiednio od 2, 55 J do 2, 91 J.

Z kolei w wyniku badań strzelaniem z pistoletu pneumatycznego (...) (...)nr (...) przeprowadzonych przy użyciu pocisków różnego rodzaju (jak na k. 164) przeznaczonych do broni pneumatycznej stwierdzono, że średnia prędkość wylotowa wystrzeliwanych pocisków wynosi od 87,62 m/s do 133,12 m/s, a średnia energia wylotowa wystrzeliwanych pocisków wynosi odpowiednio od 2, 76 J do 3, 34 J.

Tym samym wyniki tych badań wskazują niezbicie, że przedmiotowe pistolety pneumatyczne: B. (...) (...)nr (...) oraz (...) (...)nr (...) nie są bronią pneumatyczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 maja 1999 o broni i amunicji, albowiem energia wystrzeliwanych z nich pocisków jest mniejsza niż 17 J i na ich posiadanie nie jest wymagana karta rejestracyjna broni pneumatycznej.

(dowód: opinia Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji z dnia 26.03.2014 r. – k. 160 – 176)

Obwiniony M. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Podał, iż przechowuje oryginalne opakowanie od pistoletu pneumatycznego (...) oraz dołączoną instrukcję obsługi, zgodnie z którą można tę broń posiadać bez konieczności uzyskania pozwolenia. Wskazał, że wbrew twierdzeniom biegłego, nie jest to broń pneumatyczna, gdyż według informacji producenta posiada energię kinetyczną równą 3, 5 J, a nie 30 J. Podniósł przy tym, iż biegły posłużył się w celu przeprowadzenia badań wadliwą aparaturą.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego – k. 69)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało podstaw do skutecznego podważenia wyjaśnień obwinionego. Dlatego też Sąd w całości dał im wiarę, albowiem są one logiczne i korespondują przede wszystkim z opinią instytutu badawczego Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji w W.. Co istotne obwiniony, w celu potwierdzenia swoich twierdzeń, posłużył się obszerną dokumentacją, w tym między innymi pismem firmy (...) - wyłącznego dystrybutora w Polsce pistoletu pneumatycznego (...), a także fachowym piśmiennictwem, których wiarygodność nie została podważona. Przy czym należy podkreślić, że zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy miało ustalenie, czy pistolety pneumatyczne: B. (...) (...)nr (...) oraz (...) (...)nr (...) stanowią broń pneumatyczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 maja 1999 r., to jest niebezpieczne dla życia lub zdrowia urządzenie, które w wyniku działania sprężonego gazu jest zdolne do wystrzelenia pocisku z lufy lub elementu ją zastępującego i przez to zdolne do rażenia celu na odległość, a energia kinetyczna pocisku opuszczającego lufę lub element ją zastępujący przekracza 17 J.

Sąd uznał za w pełni wiarygodną opinię wskazanego wyżej instytutu, gdyż jest ona jasna, pełna i zrozumiała. Biegły z Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji w W. dysponował należytą wiedzą oraz umiejętnościami niezbędnymi do przeprowadzenia badań i sporządzenia wiarygodnej opinii. Swoje wnioski logicznie uzasadniał, przedstawiając klarownie tok rozumowania, jaki go do nich doprowadził. Co istotne udzielił on przekonującej

odpowiedzi na pytania, na które nie był w stanie odpowiedzieć uprzednio powołany biegły, tłumacząc się brakiem odpowiednich materiałów.

Sąd nie podzielił natomiast stanowiska wyrażonego w opinii biegłego z zakresu broni i balistyki, R. Ś., w części dotyczącej pistoletów pneumatycznych: B. (...) (...)nr (...) oraz (...) kl. (...)nr (...). Stoją one bowiem w opozycji do wiarygodnej, w ocenie Sądu, opinii instytutu badawczego. Różnice pomiędzy uzyskanymi przez biegłych wartościami średniej energii wylotowej wystrzeliwanych pocisków sięgają rzędu ponad 10 J, są przeto rażące. Co więcej, wbrew twierdzeniom biegłego R. Ś. o nieuczciwości firmy (...), wartości podane przez dystrybutora pistoletu B. nie odbiegają od podanych w opinii instytutu popartej rzeczowymi badaniami.

Ponadto w swojej opinii biegły sporo miejsca poświęca czysto hipotetycznym, nieprzydatnym na gruncie przedmiotowej sprawy rozważaniom na temat różnic w pomiarach, jakie mogłoby spowodować zastosowanie innego rodzaju śrutu, podczas gdy, jak słusznie podniósł tę okoliczność obwiniony, dysponował on tylko jednym rodzajem śrutu w postaci pocisków dowodowych typu (...), wykonanych ze stopu ołowiu z metalem lekkim. Przy czym warto w tym miejscu zaznaczyć, iż nawet wartość uzyskana przez biegłego w oparciu o badanie wykonane z wykorzystaniem dostępnego w przedmiotowej sprawie śrutu, mimo iż co do zasady świadcząca o tym, że pistolet (...) nie jest bronią pneumatyczną w rozumieniu ustawy, i tak jest istotnie zawyżona, a co za tym idzie nieprawidłowa.

Jeśli natomiast chodzi o dowodowy pistolet pneumatyczny (...), to bezspornym jest, iż biegły ten nie poddał go żadnym badaniom i zupełnie dowolnie stwierdził, powołując się na doświadczenie zawodowe, iż energia wystrzelonego z niego pocisku przekracza 17 J, a może dochodzić nawet do 30 J. Takie podejście zastanawia, zwłaszcza patrząc z perspektywy specyfiki pełnionej przez niego funkcji. Jako biegły bowiem powinien zdawać sobie sprawę, iż każda sprawa stanowi „odrębny byt”. W przeciwnym razie żaden Sąd nie musiałby korzystać z usług biegłych. Wystarczyłoby zaznajomienie się z „podobnymi” sprawami. Zastosowanie tego typu analogi na gruncie prawa karnego jest nie tylko nieuprawnione ale również sprzeczne z zasadami prawa.

Jednakże z uwagi na przeświadczenie biegłego o prawdziwości uzyskanych wyników, stanowczo przez niego manifestowane w trakcie postępowania, a które to w ocenie Sądu jest szczerze i z pewnością nie miało na celu zakłócenia badań, czy przekłamania wyników, należy stwierdzić, iż tak znaczne różnice pomiędzy rezultatami badań nie są podyktowane jego złą wolą, lecz wynikają zapewne z wadliwości aparatury, co stanowi okoliczność niezależną od biegłego. W tym miejscu warto zaznaczyć, że na możliwość taką wskazywał obwiniony oraz firma (...).

Należy jednakże podkreślić, iż od biegłego, czyli podmiotu fachowego, który z samej już definicji powinien odznaczać się wiedzą specjalistyczną i traktować zagadnienie, w jakim się wyspecjalizował całościowo, oczekuje się precyzji oraz śledzenia zmian w danej dziedzinie.

Natomiast biegły R. Ś., jak celnie zauważył obwiniony, opisując pistolet pneumatyczny (...) pominął fabrycznie wykonany przez producenta znak w postaci litery (...) wpisanej w pięciokąt. Tymczasem jest to istotna dla przedmiotowej sprawy okoliczność. Znak ten jest bowiem cechą probierczą nadawaną przez (...) Instytut (...) w N.. Jest on umieszczany na broni pneumatycznej, której energia kinetyczna nie przekracza 7, 5 J.

W ocenie Sądu zeznania świadka K. P., funkcjonariusza Policji, zasługują na podzielenie. Zeznawał on bowiem na okoliczności związane z jego pracą zawodową i z tego względu, nie będąc zaangażowanym osobiście w sprawę, nie był zainteresowany wynikiem postępowania, co stanowi o jego obiektywizmie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. K.. Brak jest bowiem podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności.

Nie budzą wątpliwości co do wiarygodności: treść protokołu przeszukania z dnia 19.03.2013 r., postanowienie o wyłączeniu materiałów śledztwa do odrębnego postępowania z dnia 27.08.2013 r. oraz dokumentacja fotograficzna. Każdy z tych dokumentów został sporządzony przez uprawnione do tego osoby, zawiera obiektywne treści i jako taki mógł stać się podstawą wyrokowania.

Wskazane wyżej okoliczności sprawiły zatem, że jedynym rozstrzygnięciem, jakie Sąd mógł wydać w tej sprawie jest wyrok uniewinniający obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Konsekwencją ustalenia w toku postępowania, że zabezpieczone jako dowody rzeczowe trzy jednostki broni pneumatycznej nie podlegały obowiązkowi rejestracji było orzeczenie ich zwrotu obwinionemu.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli art. 118 § 2 k.p.w. Zgodnie z wymienionym przepisem w razie uniewinnienia obwinionego w sprawie, w której wniosek o ukaranie wniósł oskarżyciel publiczny koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.